

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. София, 28.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1501** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба от И. М. И., като предмет на съдебен контрол за законосъобразност е ревизионен акт № Р-22221918005767-091-001/31.05.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, с който на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му за задължения на [фирма] общо в размер на 131 845, 70 лв., главница и лихви (данък върху доходите по ЗДДФЛ в размер на 15 426, 90 лв. и лихви в размер на 7149, 11 лв., данък по ЗДДС в размер на 7860, 96 лв. и лихви в размер на 3652, 34 лв., задължителни осигурителни вноски за ДОО по КСО в размер на 43 234, 67 лв. и лихви в размер на 20226, 17 лв., задължителни осигурителни вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 4757, 78 лв. и лихви в размер на 2429, 79 лв., задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване в размер на 18 509, 16 лв. и лихви в размер на 8558, 82 лв. Претендират се разноси.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия № Р-22221918005767-020-001/21.09.2018 г., издадена от П. Т. П., началник на сектор „Ревизии“ в отдел „Контрол“ в ТД на НАП

С., е възложено извършването на ревизия за установяване на отговорност на И. М. И. за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за задължения на [фирма] – за ДДС за периодите от 01.03.2014 г. до 31.05.2014 г., от 01.08.2014 г. до 31.10.2014 г., от 01.12.2014 г. до 31.12.2014 г., от 01.04.2015 г. до 30.04.2015 г., от 01.08.2015 г. до 30.09.2015 г., от 01.11.2015 г. до 30.11.2015 г. и от 01.03.2016 г. до 30.04.2016 г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.03.2014 г. до 30.06.2016 г., за задължителни осигурителни вноски за осигурители за ДОО, за УПФ и за здравно осигуряване за периодите от 01.11.2013 г. до 30.06.2016 г. На ревизираното лице, в съответствие с чл. 113, ал. 2 от ДОПК, е връчен екземпляр от заповедта за възлагане на ревизия. Със заповедта за възлагане на ревизия, в съответствие с чл. 113, ал. 1 от ДОПК, са определени данните за ревизираното лице по чл. 81, ал. 1, т. 2-5 от ДОПК, ревизиращите органи по приходите, срокът за извършване на ревизията. Изготвен е ревизионен доклад № Р-22221918005767-092-001/22.03.2019 г., същият е връчен на ревизираното лице, съдържа реквизитите по чл. 117, ал. 2 от ДОПК. Констатациите в ревизионния доклад са възприети напълно от ревизиращите органи и е издаден обжалвания в производството пред настоящата инстанция ревизионен акт.

В хода на ревизията на лицето е указано да представи доказателства във връзка с прехвърляне на дружествените дялове на [фирма] и да посочи причините за това, както и да даде обяснения защо дружеството не е погасявало данъчните и осигурителните си задължения въпреки данните за наличие на необходимите за целта парични средства. На основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на Д. К. Т. – пълномощник на [фирма] и на Д. Г. Д., управител на [фирма], във връзка с превеждани по негова сметка суми от [фирма]. С протокол № 1262211 о 05.10.2018 г. към доказателствата, събрани в хода на ревизията, е приобщен протокол № П-22221917150885-073-001/04.09.2018 г. за резултатите от извършена на лицето проверка за установяване на обстоятелства по чл. 19 от ДОПК. С протокол № 1272200/28.02.2019 г. е приобщен протокол за извършена насрещна проверка № 0259906/30.08.2016 г. на [фирма], както и ревизионен доклад № Р-22221018000525-092-001/04.12.2018 г., издаден за резултатите от извършена ревизия на [фирма] за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО и данък върху дивиденди и ликвидационния дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2017 г. Въз основа на данни от данъчното досие на [фирма] ревизиращите органи са установили, че за периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2016 г. справките декларации по ЗДДС и декларации образец 1 и образец 6 по Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, реда, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, са подавани с електронния подпис на жалбоподателя. И. М. И. е бил вписан като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] за времето от 13.02.2013 г. до 13.07.2016 г.

По данни от информационната система на НАП е установено, че за този период дружеството е формирало задължения общо в размер на 93 506, 41 лв., които не са внесени, включително данък върху добавената стойност в размер на 7877 лв., данък върху доходите по ЗДДФЛ – 16 370, 84 лв., задължителни осигурителни вноски за ДОО и УПФ – 50 213, 31 лв. и вноски за здравно осигуряване – 19 045, 26 лв. Задълженията са съгласно подадени от [фирма] справки – декларации по ЗДДС декларации обр. 1 и обр. 6 по Наредба № Н-8/2005 г., като дружеството е заявило, че

през процесните периоди извършваната от него стопанска дейност е била шивашки услуги на ишлеме, с материали на клиента. Дейността е осъществявана в градовете К. и К.. Били са наети 54 работници на трудов договор. Във връзка с установяване наличието на активи, позволяващи събирането на задълженията да се насочи към юридическото лице, в хода на предварителната проверка, приключила с протокол № П-22221917150885-073-001/04.09.2018 г., органите по приходите са изискали информация от дирекция „Събиране“ в ТД на НАП С. като е установено, че е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2016 г. и наложени мерки – заповед на банкови сметки. При извършване на предварителната проверка е било изготвено искане за представяне на документи № П-22221917150885-041-030/24.11.2017 г. до дружеството, което е било връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, като документи не са били представени. И. М. И. е представил приемо-предавателен протокол от 01.09.2016 г., удостоверяващ предаването на документи на дружеството на новия управител Ц. Славеев Л.. С протокол № П-04000618120643-141-001/1.08.2018 г. са обективирани резултатите от извършената насрещна проверка на Ц. Славеев Л., като е отразено, че при посещения на адреса за кореспонденция лицето не е било открито, не се е явило и не е представило документи на [фирма]. В хода на предварителната проверка органите по приходите са изготвили искания до търговските банки с цел установяване наличието на открити и/или закрити от [фирма] банкови сметки за периода на управление на дружеството от И. М. И..

По данни от банковите извлечения е установено наличие на преведени по сметки на дружеството суми от клиенти, извършени плащания на заплати, данъци и осигурителни вноски и теглене на суми в брой. Установено е, че за времето от 15.02.2014 г. до 30.04.2016 г. И. М. И. е теглил значителни суми в брой – общо 130 194, 47 лв. от сметки на [фирма], открити в ТБ [фирма] – изтеглена сума в размер на 72 650 лв. и в ТБ [фирма] – изтеглена сума в размер на 57 544, 47 лв. С искане за представяне на документи № П-22221917150885-040-003/04.06.2018 г., органите по приходите са изискали от лицето да даде обяснения и да представи доказателства относно причините за теглене на паричните средства, както и доказателства за ползването им. В отговор И. М. И. е посочил, че поради предаване на целия архив на дружеството на новия управител не може да представи документи и че не е упражнявал контрол на дейността на предприятието в [населено място] и [населено място]. Посочил е, че справките декларации по ЗДДС са подавани от счетоводителя Г. К. Т., на когото предоставил електронния си подпис и е упълномощил Д. К. Т. да представлява дружеството. С писмо вх. № 17-00-646-12/18.01.2017 г. Д. К. Т. е заявила, че е била назначена в [фирма] на трудов договор на длъжност организатор производство, собственикът я е упълномощил да организира и управлява производството в градовете К. и К., като в това си качество е подписвала всички документи по производство и реализация на продукцията и осигуряване на възнагражденията на работниците, оперирала е с част от банковите сметки, открити в [населено място], всички счетоводни и банкови документи е предавала на счетоводителя, не е получавала санкции за работата си.

Счетоводителят Г. К. Т. е посочил в писмените си обяснения, че е бил назначен на трудов договор от пълномощника Д. Т., не е имал пълномощно във връзка с дейността. Във връзка с установеното наличие на тегления на суми от банкови сметки на дружеството органите по приходите са изискали от задълженото лице извлечения от личните му банкови сметки, открити в ТБ [фирма], ТБ [фирма], ТБ [фирма],

[фирма], ТБ [фирма] и ТБ [фирма]. Установено е, че за времето от 08.10.2014 г. до 06.07.2016 г. по личните банкови сметки на И. М. И. са преведени общо 110 765, 99 лв., като впоследствие тези суми са насочвани по сметки на Д. Г. Д. и негови роднини, а също да погасяване на заем към [фирма] за плащане на каско по полица за автомобили БМВ Х5 и БМВ 750, за плащане по фактури, издадени от [фирма] и от [фирма] и за плащане по споразумение със [фирма]. И. М. И. е посочил, че преведените суми по сметки на Д. Г. Д. и негови роднини са средства, предоставени му от това лице. Органите по приходите са установили, че Д. Г. Д. е предишният собственик на капитала и управител на [фирма], който е прехвърлил дружествените си дялове на И. М. И.. При съобразяването на това обстоятелство е направен извода, че сумите, внесени първоначално по лични банкови сметки на И. М. И., а след това преведени в полза на бившия управител и негови близки, са плащания от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на печалбата. Органите по приходите са приели, че за времето от 01.01.2013 г. до 30.06.2016 г., през което И. М. И. е бил управител и едноличен собственик на капитала на [фирма], са налице предпоставките за реализиране на отговорността му по чл. 19 от ДОПК. Като индикация за недобросъвестност на лицето са посочени следните обстоятелства – преди придобиването на дружествените дялове от И. М. И., [фирма] не е имало данъчни и осигурителни задължения.

Такива дружеството е реализирало в следващи периоди, като е установено, че задълженията за данъци и осигурителни вноски са нараствали във всяка следваща година, като към 31.12.2013 г. са били общо в размер на 14 000 лв., а към 31.12.2015 г. възлизат на 84 000 лв. Индикация за недобросъвестност е обстоятелството, че са задължения, декларирани по СД по ЗДДС и декларации обр. 1 и обр. 6, от което е формиран извода, че наличието на неплатени задължения към бюджета е било известно на И. М. И.. Индикация за недобросъвестност е обстоятелството, че управителят не е налагал санкции за нарушения или несправяне с работата на други отговорни длъжностни лица, включително на счетоводителя и на пълномощника. Индикация за недобросъвестност е обстоятелството, че дружествените дялове и управлението на [фирма] са прехвърлени от И. М. И. на лице, което към този момент по данни от търговския регистър е управител и едноличен собственик на капитала на още десет дружества, част от които са с установени публични задължения. Индикация за недобросъвестност е обстоятелството, че И. М. И. е прехвърлил дружествените си дялове в [фирма] на 13.07.2016 г., след като с постановление за налагане на обезпечителни мерки от 25.04.2016 г. е наложен запор на банковите сметки на дружеството, въпреки че по тези сметки не е имало средства. Във връзка с тези обстоятелства органите по приходите са изискали писмени обяснения от жалбоподателя.

В писмените си обяснения лицето е посочило, че търговската дейност на дружеството е била извън [населено място], няма информация защо не са били правени своевременно разплащания. Относно наличието на данни за укрити факти и обстоятелства, органите по приходите са се обосновавали с информацията от годишните финансови отчети на [фирма], публикувани в търговския регистър, въз основа на които е установено, че за 2013 г. дружеството е декларирало получен заем в размер на 178 000 лв., за 2014 г. и 2015 г. е декларирало други задължения общо в размер на 424 000 лв., включително 284 000 лв. към други кредитори. От дадените писмени обяснения от лицето се установява, че това са постъпили по банков път парични

средства в изпълнение на договор за заем, сключени с [фирма] като заемодател. Резултатите от извършената проверка на [фирма] са обективирани в протокол за извършена насрещна насрещна проверка № П-22221018209931-141-001/17.12.2018 г., като са били представени 15 броя договори за паричен заем, подписани с [фирма] като заемател в периода от 03.12.2013 г. до 22.04.2014 г. за суми между 600 лв. и 98 000 лв., общо 290 739, 45 лв., при годишна лихва в размер на 6% и срок на всеки от договорите 5 години. [фирма] е представило хронологична ведомост на сметка 498 други дебитори, от която е установено, че сумите са осчетоводени като предоставен заем в размер на 177 674, 70 лв. през 2013 г. и в размер на 113 064, 75 лв. през 2014 г. Представени са извлечения от банкова сметка, открита в ТБ [фирма] за преведени суми общо в размер на 265 934, 45 лв., като е направен извода, че липсват данни а основанийето на направените преводи, доколкото в част от извлеченията е посочено „по договор“, в руга част „договор производство“. Установено е, че преводите са наредени по банкови сметки на [фирма], открити в ТБ [фирма] и в ТБ [фирма]. Въз основа на данни от оборотните ведомости и подадените от дружеството годишни данъчни декларации по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО органите по приходите са установили, че за времето от 2010 г. до 2013 г. [фирма] е приключвало с данъчен финансов резултат – загуба. Въз основа на счетоводните отчети, публикувани в търговския регистър и документите, находящи се в данъчното досие на [фирма], органите по приходите са установили, че дружеството не е осчетоводявало разходи за лихви по сключените с [фирма] заеми и не е прилагало режима за регулиране на слабата капитализация. Направен е извод, че управителят на [фирма] е декларирал по-малък размер на задълженията на юридическото лице, включително не е декларирал дължими лихви по договори за паричен заем. Органите по приходите са приели, че по този начин управителят е укрил факти за икономическото състояние на дружеството и не е представил достоверна информация за размера на задълженията му. Посочено е, че [фирма] се е намирало в трайна невъзможност да обслужва задълженията си, но управителят не е уведомил компетентния съд съгласно изискването на чл. 626, ал. 1 от Търговски закон и не е поискал откриване на производство по несъстоятелност, нито е уведомил НАП съгласно изискването на чл. 78, ал. 1 от ДОПК. По данни от информационната система на НАП е установено, че [фирма] и И. М. И. са свързани лице по смисъла на параграф 1, т. 3, б. „б“ от Допълнителните разпоредби на ДОПК, а именно за времето от 09.12.2009 г. до 12.07.2016 г. И. М. И. е работил в [фирма] на длъжност продавач-консултант и търговски представител, а представляващият [фирма] е бил едноличен собственик на дяловете на [фирма], които впоследствие е прехвърлил на И. М. И., считано от 13.02.2013 г. Направен е извода, че И. М. И. е укрил факти и обстоятелства, които е бил длъжен да обяви пред орган по приходите и умишлено е предприел действия за прикриването им, с което е целял избягване на данъчно облагане. Липсата на навременна информация за реалното финансово състояние на юридическото лице е възпрепятствала органите по приходите да предприемат своевременни действия за събиране на публичните задължения, като с оглед на това органите по приходите са приели, че е налице фактическият състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Предвид установените в хода на ревизията тегления от банкови сметки на дружеството общо в размер на 130 194, 47 лв. за периода от месец юни 2014 г. до м. април 2016 г. и направени вноски по лични банкови сметки на лицето общо в размер на 110 765, 99 лв., органите по приходите са преценили, че са налице и елементите на фактическия

състав по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

При обжалването на ревизионния акт по административен ред, с решение № 2067/09.12.2019 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., той е потвърден, но с наличието само на обосноваване на предпоставките за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, като решаващият административен орган не е обосновал наличието на предпоставки за реализиране на отговорността на лицето по чл. 19, ал. 1 от ДОПК (това обстоятелство се установява от изричното изявление на решаващия административен орган, съдържащо се на стр. 10 от решението). При съобразяване на това обстоятелство, изводите на тази съдебна инстанция ще бъдат само по отношение на това дали са налице предпоставките за реализиране на отговорността на жалбоподателя за задължения на [фирма] по чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

В хода на производството пред тази съдебна инстанция, по делото е изслушано заключението по съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, подадена е от лице, имащо право на жалба, срещу подлежащ на обжалване административен акт, и след като е осъществено обжалването по административен ред в съответствие с чл. 156, ал. 2 от ДОПК, и е процесуално допустима.

По същество същата е неоснователна.

Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му задължения на [фирма] общо в размер на 131 845, 70 лв., главница и лихви (данък върху доходите по ЗДДФЛ в размер на 15 426, 90 лв. и лихви в размер на 7149, 11 лв., данък по ЗДДС в размер на 7860, 96 лв. и лихви в размер на 3652, 34 лв., задължителни осигурителни вноски за ДОО по КСО в размер на 43 234, 67 лв. и лихви в размер на 20226, 17 лв., задължителни осигурителни вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 4757, 78 лв. и лихви в размер на 2429, 79 лв., задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване в размер на 18 509, 16 лв. и лихви в размер на 8558, 82 лв.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от ДОПК (редакция ДВ, бр. 94 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) който в качеството си на член на орган на управление, управител, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 укриве факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това не могат да бъдат събрани задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за несъбраното задължение. Съгласно чл. 19, ал. 2 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител,

търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото. Предпоставките за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал.1, във връзка с ал. 2 от ДОПК предпоставят наличието на качеството на управител на съответното лице, наличието на неизплатени данъци или задължителни осигурителни вноски на търговското дружество, недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, както и наличието на причинно-следствена връзка между посоченото поведение на лицето и наличието на неизплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. По делото съществуват обстоятелства, които несъмнено се установяват от събраните по делото доказателства и по които страните не спорят това са обстоятелствата на установени публични задължения на [фирма] за ревизираните периоди и обстоятелството, че за ревизираните периоди управител на търговското дружество е И. М. И..

Въз основа на данни от данъчното досие на [фирма] се установява, че за периодите от 01.01.2013 г. до 30.06.2016 г. справките декларации по ЗДДС и декларации образец 1 и образец 6 по Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, реда, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, са подавани с електронния подпис на жалбоподателя (обстоятелство, по което не се спори). От събраните по делото доказателства се установява, че И. М. И. е бил вписан като управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] за времето от 13.02.2013 г. до 13.07.2016 г. По данни от информационната система на НАП е установено, че за този период дружеството е формирало задължения общо в размер на 93 506, 41 лв., които не са внесени, включително данък върху добавената стойност в размер на 7877 лв., данък върху доходите по ЗДДФЛ – 16 370, 84 лв., задължителни осигурителни вноски за ДОО и УПФ – 50 213, 31 лв. и вноски за здравно осигуряване – 19 045, 26 лв. Задълженията са съгласно подадени от [фирма] справки – декларации по ЗДДС декларации обр. 1 и обр. 6 по Наредба № Н-8/2005 г., като дружеството е заявило, че през процесните периоди извършваната от него стопанска дейност е била шивашки услуги на ишлеме, с материали на клиента. От събраните по делото доказателства (данни от банковите извлечения) се установява, че за времето от 15.02.2014 г. до 30.04.2016 г., пълномощник на дружеството – Д. К. Т., упълномощен от И. М. И. е теглил значителни суми в брой – общо 130 194, 47 лв. от сметки на

[фирма], открити в ТБ [фирма] – изтеглена сума в размер на 72 650 лв. и в ТБ [фирма] – изтеглена сума в размер на 57 544, 47 лв. От представените по делото доказателства (писмо вх. № 17-00-646-12/18.01.2017 г.) се установява, че Д. К. Т. е била назначена в [фирма] на трудов договор на длъжност организатор производство, собственикът я е упълномощил да организира и управлява производството в градовете К. и К., като в това си качество е подписвала всички документи по производство и реализация на продукцията и осигуряване на възнагражденията на работниците, оперирала е с част от банковите сметки, открити в [населено място].

Следователно несъмнено е обстоятелството, че за процесния ревизиран период И. М. И. е бил управител на търговското дружество [фирма]. Следователно са налице първите две предпоставки за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ДОПК – за процесните периоди лицето е управител на търговското дружество, за процесните периоди дружеството има неизплатени данъци или задължителни осигурителни вноски на търговското дружество. Подлежи на изследване въпроса дали може да се направи извода за недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. Доколкото органите по приходите не са установили обстоятелства на недобросъвестно извършени плащания в натура или в пари от имуществото на дружеството, представляващи скрито разпределение на дивидент, както и отчуждаване на имущество на търговското дружество безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, това са обстоятелства, които тази съдебна инстанция не следва да изследва. Обстоятелството, на което основават изводите си органите по приходите и което подлежи на изследване от тази съдебна инстанция е това дали е наличие на недобросъвестно извършени плащания в пари от имуществото на търговското дружество, представляващо скрито разпределение на печалбата. От събраните по делото доказателства се установява и наличието на тази предпоставка за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Изводите си съдът съобразява и с нормата на §1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО, съгласно която скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по [т. 4, букви "а" и "б"](#). В процесния случай се установява по несъмнен начин обстоятелството, че управител на търговското дружество през ревизираните периоди е И. М. И., установява се по несъмнен начин обстоятелството на неплатени данъци и задължителни осигурителни

вноски от страна на търговското дружество, при наличието на обстоятелството на осъществено теглене на значителни по размер суми в брой от лице, упълномощено изрично за това от управителя на дружеството, несвързани с осъществяваната от дружеството дейност. Липсата на документална обосновааност на разходването на тези парични средства от касата на дружеството и липсата на доказателства това да е извършено във връзка с обичайната дейност на дружеството, обосновават извода за наличието на скрито разпределение на печалбата, което е довело до намаляване на имуществото на юридическото лице със сума, надвишаваща декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски. От събраните по делото доказателства се установява също така и изпълнението на следващата предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно недобросъвестно извършени плащания в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски. В резултат на отклонението на имущество от предприятието под формата на парични средства, които не са оформени по предвидения в закона ред, дружеството е лишено от възможността да извършва разплащания към кредитори, както и да извършва разплащания към републиканския бюджет.

При съобразяване на посочените обстоятелство следва извода, че е налице скрито разпределение на печалбата по смисъла на §1, т. 5, б. „а“ от Допълнителните разпоредби на ЗКПО, което обстоятелство представлява следващата предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Съгласно §1, т. 5, б. „а“ от ЗКПО, съгласно която скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по [т. 4, букви "а" и "б"](#). В процесния случай се установява по несъмнен начин обстоятелството, че управител на търговското дружество през ревизираните периоди е И. М. И., установява се по несъмнен начин обстоятелството на неплатени данъци и задължителни осигурителни вноски от страна на търговското дружество. При тези обстоятелства следва и извода за наличието на последната предпоставка за реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно недобросъвестно поведение на съответното физическо лице. В процесния случай именно И. М. И., който е управлявал дружеството е имал пълен достъп до документите на дружеството. В процесния случай физическото лице, имащо качеството на управител на [фирма] недобросъвестно е позволило на извършването на плащания в пари от имуществото на това дружество. Така изложените обстоятелства са достатъчни да обосноват отговорността на И. М. И. по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и да определят изводите на органите по приходите като законосъобразни.

Едновременно с това се установява, че за ревизираните периоди дружеството е реализирало достатъчно приходи, които му позволяват да обслужва текущите си задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, но вместо това И. М. И. в качеството си на управител и представляващ [фирма], чрез упълномощено от него лице, е извършвал несвързани с осъществяваната от дружеството дейност. Липсата на документална обосновааност на разходването на тези парични средства от касата на дружеството и липсата на доказателства това да е извършено във връзка с обичайната дейност на дружеството, обосновават извода за наличието на скрито разпределение на печалбата, което е довело до намаляване на имуществото на юридическото лице със сума, надвишаваща декларираните задължения за данъци и осигурителни вноски. При наличието на добросъвестност в поведението на управителя на това дружество, изтеглените парични средства биха могли да послужат за погасяване на декларираните и изискуеми задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. В тази връзка като правилни се определят изводите на органите по приходите, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото състояние на дружеството през процесните периоди за жалбоподателя е било невъзможно да не знае, че в резултат на извършените тегления на парична средства настъпва намаление в размера на имуществото на дружеството, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. При съобразяването на посочените обстоятелства действително следва да се счита за установена и причинно-следствената връзка между недобросъвестното плащане на парични средства от имуществото на дружеството и настъпилата несъбираемост на публичните задължения на дружеството.

При съобразяването на посочените обстоятелства несъмнено се обуславя приложимостта на чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Приложимостта на чл. 19, ал. 2 от ДОПК не се обуславя и не зависи от обстоятелството дали търговското дружество има вземания, дали същите са събираеми, както и от обстоятелството, че преди да се пристъпи към реализиране на отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите следва да предприемат действия за събиране на вземанията на юридическото лице. Както се посочи по-горе в мотивите на това съдебно решение нормата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК предвижда възможността за ангажиране на отговорността за задължението до размера на извършените плащания, съответно до размера на намалението на имуществото на лице, което в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и

по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски, отговаря за задължението до размера на извършените плащания. Съгласно чл. 20 от ДОПК в случаите по [чл. 19](#) обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение отговарят членовете на органите на управление или управителите им. Действително, посочената норма въвежда поредност, но не такава при ангажирането на отговорността за задълженията, а въвежда поредност на последващ етап, а именно при установена и реализирана вече отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК, и то поредност при обезпечението и принудителното изпълнение.

Нормата на чл. 20 от ДОПК регламентира хипотезата на вече ангажирана отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК, при наличието на установените там предпоставки, която отговорност несъмнено се реализира с установяването на съответните задължения, които съобразно нормата на чл. 108 от ДОПК могат да бъдат установени само с ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК. При наличието на вече ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК, се преминава към приложимостта на чл. 20 от ДОПК и установената с тази норма поредност, но не поредност по ангажиране на отговорността за задължения с ревизионен акт по чл. 108 от ДОПК, а поредност по отношение на обезпечаването и принудителното изпълнение по отношение на вече установените публични задължения. В тази връзка неотнормено към спора е наличието или не на образувани производства по принудително изпълнение на [фирма]. Всъщност принудителното изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането, чл. 209, ал. 1 от ДОПК, като съобразно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. Посоченото обстоятелство е допълнителен аргумент по отношение на обстоятелството за изискването за поредност по чл. 20 от ДОПК, но поредност не при ангажирането на отговорността, а поредност при принудителното изпълнение. Така направените изводи са достатъчни за обосноваване отговорността на жалбоподателя по реда на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

Обжалваният акт е издаден и от компетентен орган същият е определен като компетентен орган по издаването на ревизионен акт със заповед за определяне на компетентен орган, издадена от началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” в ТД на НАП С.. С оглед на тези съображения, съдът счита, че обжалваният ревизионен акт е постановен от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните разпоредби. Решението на решаващия административен орган също така е издадено от компетентен орган. Ревизионният акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията.

С оглед заявената претенция за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение от ответника по спора, в съответствие с чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения същата е основателна, като в съответствие с чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК същата следва да бъде уважена в размер на 3848, 46 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно от ДОПК съдът,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. И. срещу ревизионен акт № № Р-22221918005767-091-001/31.05.2019 г., издаден от орган по приходите в ТД на НАП С.. Жалбоподателят обжалва ревизионния акт, с който на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му за задължения на [фирма] общо в размер на 131 845, 70 лв., главница и лихви (данък върху доходите по ЗДДФЛ в размер на 15 426, 90 лв. и лихви в размер на 7149, 11 лв., данък по ЗДДС в размер на 7860, 96 лв. и лихви в размер на 3652, 34 лв., задължителни осигурителни вноски за ДОО по КСО в размер на 43 234, 67 лв. и лихви в размер на 20226, 17 лв., задължителни осигурителни вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители в размер на 4757, 78 лв. и лихви в размер на 2429, 79 лв., задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по Закона за здравното осигуряване в размер на 18 509, 16 лв. и лихви в размер на 8558, 82 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА И. М. И. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 3848, 46 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл. 138 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ